

Arrest

nr. 287 229 van 4 april 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 13 december 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 oktober 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die *loco* advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 februari 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) om aan verzoekster de internationale beschermingsstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Op 13 oktober 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinqies*), aan verzoekster ter kennis gebracht per aangetekende brief. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten,

*naam : F. (...) T. (...)
voornaam : M. (...)
geboortedatum : (...)
geboorteplaats : (...)
nationaliteit : Eritrea*

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 03/02/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing genomen inzake het verzoek om internationale bescherming

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient ambtshalve vast te stellen dat het huidige beroep onontvankelijk is omwille van het laattijdig indienen ervan. Overeenkomstig artikel 39/57, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kan een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing worden ingesteld binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht. De beroepstermijn, bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Artikel 39/57, §2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

(...)

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst; (...).”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing van 13 oktober 2021 op 15 oktober 2021 door de postdiensten aangetekend werd verzonden aan de gekozen woonplaats van verzoekster. In het administratief dossier bevindt zich immers een ‘verklaring betreffende de woonstkeuze’ van 28 september 2020 waarbij verzoekster woonplaats kiest op een adres te Borgerhout. Verzoekster werd slechts op 1 juli 2022 afgeschreven van ambtswege.

Verzoekster betwist niet dat de bestreden beslissing is genomen, doch betoogt dat zij de kennisgeving ervan niet heeft ontvangen wegens overmacht. Verzoekster voert aan dat ze op het moment van de kennisgeving van de bestreden beslissing niet meer woonachtig was op het door haar opgegeven adres, waardoor de aangetekende zending werd teruggestuurd naar verweerder. Verzoekster stelt dat ze geen nieuw adres heeft en dus onmogelijk een nieuw adres ter kennis kan brengen van verweerder. Aldus ontkent verzoekster niet dat zij de adreswijziging, of liever het verlaten van haar gekozen

woonplaats, niet ter kennis heeft gebracht aan verweerder, terwijl dit wel haar plicht is. Immers bepaalt artikel 51/2 van de vreemdelingenwet het volgende:

“De vreemdeling, bedoeld bij de artikelen 50 , 50bis en 51, dient bij zijn asielaanvraag in België woonplaats te kiezen. (...)

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs (...).”

In het licht van voorgaande informatie kan verzoekster verweerder niet ernstig verwijten de bestreden beslissing te hebben verzonden naar haar laatst gekende woonplaats. Er dient eveneens te worden opgemerkt dat verzoekster slechts op 1 juli 2022 werd afgeschreven van ambtswege, zodat het niet kennelijk onredelijk voorkomt dat verweerder een bestreden beslissing aangetekend verstuurt naar de gekozen woonplaats van verzoekster. De kennisgeving van de bestreden beslissing is, overeenkomstig artikel 51/2 van de vreemdelingenwet, geldig gebeurd.

Verder toont verzoekster op geen enkele wijze aan wanneer of op welke manier zij dan wel kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing. Bijgevolg kan de Raad niet nagaan of het huidige beroep is ingesteld binnen de dertig dagen vanaf de werkelijke kennisname van de bestreden beslissing.

De Raad dient dan ook te besluiten dat het beroep, gezien het is ingediend op 13 december 2021 en de bestreden beslissing aangetekend is verzonden op 15 oktober 2021, laattijdig is ingediend. Het beroep is dan ook onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend drieëntwintig door:

Mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN